

der ved Hjælp af det ene eller det andet Ting's Initiativ bringes et Forslag ind med Hensyn til en saadan Mand, og jeg mener, at den ærede Forslagsstiller vil gjøre sin Client en langt større Tjeneste ved saaledes at tage Initiativet til Gavn for ham i et særligt Lovforslag end ved at søge ham optagen i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil ikke nægte, at det ikke nu staaer mig klart, hvorvidt jeg, naar der kom et saadant særligt Forslag, vilde give eller nægte den oftere omtalte Mand min Stemme; men det veed jeg, at jeg, som Sagen her foreligger, ikke kan give ham min Stemme, idet jeg ved at gjøre det, som sagt, vilde understøtte et efter min Overbeviisning uforfatningsmæssigt Skridt, hvad jeg allerminst ønskede at see foretaget her i Landstinget. Med disse faa Ord skal jeg gjentage min Anmodning til den ærede Forslagsstiller om at tage sit Endringsforslag tilbage.

Formanden: Jeg kan ikke just være enig med den ærede Taler i, at det af det 1ste Medlem for 10de Kreds stillede Endringsforslag skulde være uforfatningsmæssigt; hvis jeg havde havt denne Anskuelse, vilde jeg naturligvis have hindret Forslagets Fremkomst her i Salen. Jeg finder iøvrigt ikke Anledning til at komme videre ind herpaa.

Ordføreren: Jeg troer, at det havde været hensigtsmæssigt, om et saadant Forslag var fremkommet som et særskilt Lovforslag, og dertil har Udvalget ogsaa hentydet ved de Ord i Betænkningen „et bestemt privat Initiativ“. Jeg har imidlertid ikke tænkt mig, at der kunde være noget Forfatningsstridigt i Forslaget; men jeg troer, at der er al Grund til ikke at vedtage det, og jeg skal tillade mig i saa Henseende at gjøre et Par Bemærkninger. Naar den ærede Forslagsstiller tilsidst sagde, at for at undgaae den Ulighed, der vilde fremkomme mellem den enkelte Mand, der blev tagen med, og de andre, som maaskee stode under samme Vilkaar, men som Ministeriet ikke havde taget med, kunde Udvalget mellem 2den og 3die Behandling tage de indkomne Ansøgninger for sig og da fremdrage dem, der stode lige med denne Mand, saa

maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er umuligt; thi disse Ansøgninger ere slet ikke tilstede her. Den ærede Forslagsstiller burde dog erindre, at han selv som Borgmester har i en Skrivelse tilkjendegivet den Mand, om hvem han har stillet Forslag, at Indenrigsministeriet ikke kunde optage ham og derfor sendte ham hans Documenter tilbage, og paa samme Maade har jo Indenrigsministeriet handlet ved alle de Andre. Der foreligger ikke i den Vasse Papirer, som har kunnet udleveres til Udvalget, Oplysninger med Hensyn til Andre end dem, som Indenrigsministeriet har optaget i Forslaget. Alle de Dvrige have faaet deres Documenter tilbage accurat som den Mand, hvorom her er Tale. Naar man altsaa skulde tage sig af Andre, da maatte Udvalget udstede en Opfordring til, at Samtlige, der havde faaet Afslag af Indenrigsministeriet, men dog troede at kunne komme med, skulde henvende sig til Udvalget. Men det vil man dog vel erkende vilde være et besynderligt Hverv for et Udvalg, enten det saa er i Folkethinget eller i Landstinget, at det skulde sætte sig hen og modtage sliige Ansøgninger. — Hvad nu Sagen selv angaaer, skal jeg bemærke, at i den første Udvalgsbetænkning, hvori man udtalte sig om hele denne Sag, nemlig den fra 1866—67, blev det med rene og bestemte Ord udtalt, at man anbefalede Thinget at holde sig til 15 Mars Grændsen. Men det var naturligt, at man, idet man afgav en saadan Betænkning, ikke strax anvendte i sin fulde Strengbed, hvad der her første Gang blev foreslaaet som Noget, man for Fremtiden skulde see at arbejde hen til. Altsaa ligger der aldeles ikke nogen Inconsequens i, at, i det Samme man opstillede de 15 Mar, sagde man tillige: Da imidlertid en saadan Udtalelse ikke tidligere har foreligget, vilde vi for denne Gang ikke være saa strenge. Det var nu i Aaret 1866—67. For Aaret 1867—68, paa hvilket Aar den ærede Forslagsstiller har paaberaabt sig, har jeg ikke i dette Dieblif kunnet finde Lovforslaget og see, hvorledes det forholder sig med de To, der skulde have havt mindre end 15 Mars Ophold; men selve det indskrænkede Antal af To viser bestemt hen paa, at det